

На гордото му и обвито въ вѣчни мъгли чело се изкачиха хиляди витязи, послаха го съ труповѣтъ си, напоиха го съ кръвта си и слѣзоха само нѣколко десетки скелети, безъ никакви началници!

Взелъ еднѣжъ стратегическо надмощие, несравнено посиленъ въ артилерийско и числено отношение, неприятелтъ се зае съ всичкитѣ си сили да разшири колкото е възможно успѣха си, и да се затвърди на най-важната, по цѣлия фронтъ, позиция. Цѣлата нощъ срещу 1 октомврий той пренасяше своитѣ батареи и минохвѣргачки и на сутрината тѣ се заобаждаха току подъ новитѣ позиции на нашитѣ дружини.

Шепата живи наши войници се закрепиха около височината 2368 и се заловиха да изровятъ поне малки стрелкови трапчета.

Сутринтъ дружинитѣ имаха следното разположение:

А. Дѣсенъ подучастъкъ — кап. Кутевъ съ 2-а дружина — по хребета, който се спуска отъ височината 2368.

Б. Срѣденъ подучастъкъ — майоръ Ивановъ съ 1-ва дружина — главната позиция на височината 2368.

В. Лѣвъ подучастъкъ — кап. Александровъ съ 3-а дружина — чукиятъ между 2368 и 1881.

Г. 4-а дружина — отбрана на 1881.

Подковообразното разположение на полка, липсата на каквито и да било окопи, крайната умора на бойцитѣ и негодността на пушкитѣ още отъ първия моментъ дадоха своитѣ пагубни резултати. Отъ ранни зори неприятелтъ почна все по сжция начинъ да обсипва фронта съ снаряди и въ продължение на нѣколко часа височината 2368 буквально кипѣше отъ страшнитѣ изригвания на разнокалибрнитѣ снаряди. Коварната мъгла отново обви върха и противниктъ пролази нагоре. По-смѣлитѣ достигаха чакъ до бруствера на окопитѣ ни. Всички наши картечници сж вече негодни и отъ непрекъснатата стрелба много отъ пушкитѣ сж съвсемъ развалени. Нѣма пунктъ, кждето да не се чувствува нужда отъ бърза помощъ. Но отъ где ще дойде тя? Командиртъ на полка отдавна, вече за стотни пжтъ, моли за такава. Но като разбра самъ че тя нѣма да дойде, той грабна пушката, махна съ ржка на нѣколцината останали съ него офицери и се втурна въ пламналия неравенъ бой, за да даде и той единственото си — живота.

Тича той отъ окопъ на окопъ, отъ скала на скала, отъ рота, на рота да увлича буйнитѣ, да окуражи разколебанитѣ и на нѣколко пжти лично той повежда малцината живи на контра-атака. За жалость, краятъ бѣше дошелъ и старанията на тѣзи сврѣхчовѣци бѣха напраздни. Напусто бѣха усилията на капитанъ Кутевъ Ганчо и личниятъ примѣръ на поручицитѣ: Бозаджиевъ, Дипчевъ, Недевъ, Коеджиковъ, Халачевъ и фелд. Мудевъ. Страшната каймакчаланска трагедия трѣбваше да се приключи съ картината на най-голѣмото човѣшко изтрѣбление.

Какво струва на Съглашението тази пирова победа, се